EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | | Actualitzat el 26/05/2021 a les 11:46

?Trilers del procés

Fa uns dies que les entitats socials han fet *pressing* perquè es formés el govern del que ells anomenen de majoria independentista, però cal fer una reflexió profunda sobre aquest aspecte. Als catalans ens encanta fer de *haters* de la premsa espanyola manipuladora, que sempre utilitza les dades en favor de la unitat d'Espanya. Però som prou crítics amb nosaltres mateixos quan utilitzem els mateixos mecanismes enganyosos propagandístics contra el règim repressor espanyol?

És cert que un 52% dels vots de les eleccions de febrer del 21 van anar a parar a partits obertament independentistes. Cal dir que en aquestes eleccions hi va haver una participació de tan sols el 51,29%, i per tant, si desgranem el 52% i en fem una interpretació més profunda, és fàcil veure que el 52% es converteix en un 26% aproximadament del total del cens de Catalunya.

Les revistes propagandístiques del règim estatal utilitzarien aquestes dades amb el següent titular "El 74% de los catalanes no son independentistas", i aquí ens posaríem les mans al cap i diríem que són uns feixistes, que són el dimoni? Però què passa quan les entitats socials catalanes i la premsa d'aquest país diu que el 52% dels catalans ha votat independència? Llavors ho trobem tremendament normal i ens ho creiem amb una fe cega irracional.

Però això no és tot, el parany va més enllà. En aquest famós 52% cal saber que s'hi està comptant el 2,72% dels vots que va rebre el PDeCat i el 0,40% de la suma de Primàries i FNC. És cert que el Partit Demòcrata s'ha manifestat obertament independentista, i que en el còmput global de les eleccions han de comptar com a vot independentista, però aquest partit no va acabar tenint representació parlamentària. Per tant, quan parlem del govern del 52% independentista s'està mentint altra vegada i deliberadament a la societat catalana. Si realment aquells que més han predicat i s'han omplert la boca sobre la majoria independentista i la necessitat d'afrontar el mandat de la majoria independentista es creguessin realment el que diuen haurien proposat al PDeCat tenir alguna forma de representació al nou govern. Però no ha estat així, han preferit menystenir gairebé 80.000 votants d'aquest partit, però utilitzant-los quan els ha interessat per comptar-los i fer pressió per formar govern independentista. Amb la qual cosa ha quedat un govern amb majoria absoluta parlamentària independentista, però amb un 48,9% de vots independentistes, i amics i amigues, aquesta informació no omplirà titulars dels mitjans *processistes*.

El que preocupa més d'aquest tema és que avui dia, si qualsevol mitjà o entitat social independentista digués que el planeta Mart també era terreny català fa 500 anys, sortirien de sobte centenars de milers de persones a compartir-ho a les xarxes i a dir que ja ho sabien, que és evident que Mart era català. I aquí, senyors i senyores, és on teniu un dels problemes greus com a societat. Els dogmes de fe i els lideratges suprems i absoluts no han estat mai bons. Cal agafar-se doncs amb el màxim de prudència tota la informació que ens arribi, sigui dels nostres amics o dels nostres enemics. Cal tenir mirada crítica i reflexiva sempre i amb tot el que ens envolta, ja que això és el que ens diferencia de la resta de mamífers del planeta.

Vull ser optimista i donar un vot de confiança al govern entrant. Aquest país necessitava més que mai que es gestionés i es fes política d'una vegada, ja que ens n'anàvem directes al pedregar, però sobretot cal que es posi una miqueta més de sentit comú en el tema nacional, i cal començar a prendre decisions realistes, planificades amb estructura i de forma pactada, ja que si fem tot el contrari (que és el que hem fet fins ara) tornarà a sortir tot malament.